

הפזמים f3N3k וkj

מתחילים תמיד בחיפוש הנָשוא.

1. מחפשים **פועל** בודד. פועל יהיה תמיד הנָשוא.
 ☞ למציאת הנָשוא נשאל: "מי/מה + פועל?" (ולא "את מי/את מה...?")
 ☞ נבדוק שמתקיים התאם מין-מספר בין הנָשוא הפועלי לבין הנָשוא.

2. מחפשים שתי מילים או יותר המהוות יחידה רעיונית אחת באחד המבנים האלה:
פועל+פועל; **פועל + שם פועל**; או **ניב**. במקרה כזה לפנינו **נָשוא מורחב**.
 ☞ למציאת הנָשוא נשאל: "מי/מה + נָשוא מורחב?" (ולא "את מי/את מה...?")
 ☞ נבדוק שמתקיים התאם מין-מספר בין הנָשוא המורחב לבין הנָשוא.

f3N3k וkj
פולח קודק

f3N3k וkj
פולח מורחב

f3N3k וkj
פולח קיומי

f3N3k וkj
פולח קודק

3. מחפשים **נָשוא קיומי** (יש/אין).
 ☞ למציאת הנָשוא נשאל: "מה יש/אין?"

4. מחפשים **נָשוא מודלי**.
 ☞ משפט בעל נשוא מודלי יבוא בדרך כלל במבנה כזה:
kj וf3N3k (בתחילת המשפט) + פסוקית נkj וf3N3k
 את פסוקית הנָשוא המצומצמת ניתן להמיר בביטוי "הדבר" / "זה".
 מומלץ לצחצח שיניים שלוש פעמים ביום. (= הדבר מומלץ. / זה מומלץ.)

5. מחפשים מבנה של **משפט שמני**. הנתון יהיה הנָשוא, ואילו החידוש יהיה הנָשוא.
 ☞ ניתן להיעזר באוגד. שימו לב שהאוגד מתאים לנָשוא במין ובמספר.

☞ אם אין אוגד, ניתן לשבץ אוגד.

הספר משעמם. **הספר איננו משעמם**. (הספר הוא הנתון.
 החידוש – משעמם. האוגד – אינו. "אינו" מתאים לספר במין ובמספר).

☞ במשפטים במשמעות של קיום בבעלות, למשל –

יש לדנה חבר חדש. או **לדנה** חבר חדש. – החלק הפותח ב"יש ל" או
 בלמד הקניין יהיה הנָשוא.

במקרה כזה למציאת הנָשוא נשאל "מה יש?" או "מה שייך ל?"

כתב, ערך והגיה: אריאל חסון, תיכון הגימנסיה הריאלית, ראשון לציון